

og anden skovejer til at stoppe op – fru Helen Beim var også inde på problematikken – og dér synes jeg, det er meget vigtigt at få helt klart præciseret, hvad denne bemyndigelse i § 18 c indebærer for den enkelte skovejer. Her er det ikke mindst grundlovens § 72, der på en eller anden måde spørger. Hvad kan ministeren gøre her, set i relation til grundlovens bestemmelser? Det er den ene sag.

Den anden væsentlige ting i lovforslaget er naturligvis ønsket om at opkræve en afgift. Det synes jeg ikke er færdigbehandlet, og jeg ser frem til, at man under udvalgsarbejdet kan finde nogle formuleringer og en teknik, som kan virke rigtigt.

Jeg har i den forbindelse stor forståelse for, at planteskolerne i første omgang må melde hus forbi, idet deres problem jo helt klart er, at hvis man pålægger dem en afgift pr. plante – således har jeg forstået det, også af den diskussion, der har været om det – kan man ikke på samme måde lægge denne afgift på en eventuel import af tilsvarende planter.

Det vil altså sige, at lægger man afgiften ud i det første led her, stiller man altså nogle planteskoler i den situation, at de alt andet lige kan betragte den afgiftsstørrelse, vi her taler om – selv om den administrativt måske er overskuelig – som en forringelse af deres konkurrenceevne over for en eventuel import af tilsvarende planter. Det er helt klart en hurdle, som jeg håber at udvalgsarbejdet og de berørte organisationer vil hjælpe os med at finde en løsning på. Der er jo andre måder, hvorpå afgiftsinstrumentet kan bruges til finansiering af de formål, som også fru Helen Beim nævnte.

Jeg mener nu ikke, at det bare er økologisk juletræsproduktion, det drejer sig om. Det kan også være mange andre ting: afsætningsfremme og markedspleje, og hvad ved jeg, ting, som jeg nok ville lægge mere vægt på. Her er der en problematik, som der bør kigges grundigt på.

Jeg vil i den forbindelse også gerne sikre mig, at der ikke pludselig bliver trukket noget ned over de implicerede parter, uden at man har opnået et maksimum af enighed. Selve formålet: at skaffe 5 mio. kr. ad den vej, kan jo være rigtig nok – og jeg forstår også, at ministeren vil være så flink at doble beløbet op, når pengene er skaffet – men princippet skal man kigge på.

Klagebestemmelserne i almindelighed og det, at Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening kan påklage en afgørelse, vil jeg ikke bruge så meget tid på. Jeg hilser dog med en vis

tilfredshed, at Friluftsrådets og Naturfredningsforeningens klageadgang er begrænset til nogle områder, hvor man kan sige at de altid har klaget. Så det er vel til at leve med.

Alt i alt er der også fra Venstres side lagt op til en hurtig udvalgsbehandling af lovforslag nr. L 151, når de to væsentlige områder, jeg har nævnt, forhåbentlig finder en fornuftig afklaring under udvalgsarbejdet.

Eva Møller (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Niels J. Langkilde, ikke kan være til stede i salen, skal jeg meddele Det Konservative Folkepartis indstilling til lovforslaget.

Vi er generelt set tilfredse med det foreliggende, ganske omfattende lovforslag, og vi vil derfor give det en grundig og positiv udvalgsbehandling.

Flere forhold har gjort det naturligt at fremsætte dette lovforslag, selv om det ikke er mange år siden, vi sidst reviderede skovloven. Det er faktisk kun 7 år siden. Mellem loven af 1989 og loven af 1935 var der, viser lidt hovedregning, 54 år, og i forhold til sidstnævnte lov skal vi yderligere 130 år tilbage for at finde fredskovsloven af 1805, som kom i forlængelse af den nationale katastrofe, som Englandskrigene var for vore skove, ikke mindst af hensyn til sikringen af skov til flåden.

I dag er det Rio-opfølgningen og noget så prosaisk som en ændring af skovenes tilhørsforhold, der motiverer mange af lovens ændringer. Skovdriften skal drives på en sådan måde, at man tilgodeser såvel det forretningsmæssige som det natur- og miljømæssige, og det er ganske godt formuleret i lovforslagets § 15, stk. 2.

Værdien af rent drikkevand, biodiversitet og skovens rekreative kvaliteter for friluftslivet er af samme store betydning i dag, som flåden var det i 1800-tallets begyndelse, og i hele perioden har det været afgørende, at der kan tjenes penge på at have skov. Er det ikke tilfældet, forfalder skovene, og vi kan se i vejviseren efter gavntømmer, eller vi kan se store strækninger af monokulturer, som ikke har meget med biodiversitet at gøre. Det personlige ejerskab er også her af uvurderlig betydning, når beskyttelse og benyttelse skal afvejes over for hinanden.

Dette lovforslag giver anledning til at tage fat på det, der også var problemet i 1805: at vi har for lidt skov. Siden 1980'ernes begyndelse har Det Konservative Folkeparti ønsket skovrejsning. Det er vigtigt af hensyn til biodiversiteten,